

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2012 roku powódka M. C. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) PHU (...) w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa (...) w B. kwoty 93.595,32 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 19 czerwca 2012 roku sprzedała pozwanemu 22.800 kg, a następnie 20.800 kg świeżego agrestu, którą to transakcję dokumentują faktury vat nr (...) na kwotę 93.366,00 złotych i nr (...) na kwotę 85.176,00 złotych. Załadunek zakupionego agrestu odbywał się z magazynu powódki do samochodów chłodni wynajętych przez pozwanego. Jakość zakupionego agrestu kontrolował na miejscu załadunku przedstawiciel pozwanego R. D.. Pozwany nie uiścił całej należności za zakupiony agrest. Do zapłaty pozostała kwota 93.595,32 złotych, której powódka dochodzi w niniejszym procesie. Przedmiotowa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt X GC 503/12.

(pozew k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie pozwany podniósł, że strony łączyła umowa dostawy, zgodnie, z którą ostateczna kontrola jakościowo ilościowa agrestu nastąpić miała w miejscu przeznaczenia towaru, tj. u odbiorcy końcowego firmy (...) w Niemczech. Pozwany miał bowiem zawartą umowę o dostawę agrestu do S. oHG w Niemczech z firmą mającą siedzibę w Czechach - R. T. s.r.o. C. T.. Po dotarciu załadowanego w dniu 18 czerwca 2012 roku samochodu z owocami do miejsca przeznaczenia okazało się, że agrest nie nadaje się do produkcji i niemiecki kontrahent pozwanego odmówił jego przyjęcia. O tym fakcie została natychmiast powiadomiona firma (...) s.r.o. oraz pozwany, których przedstawiciele udali się na miejsce rozładunku towaru. Po stwierdzeniu wadliwości towaru firma (...) zgłosiła pozwanemu reklamację. Wobec powyższego pozwany w piśmie z dnia 28 czerwca 2012 roku odmówił zapłaty powódce za zakupiony u niej agrest.

(odpowiedź na pozew k. 36-39)

W pozwie z dnia 13 sierpnia 2012 roku Z. M. wniosł o zasądzenie od M. C. kwoty 212.018,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na dochodzona sumę składały się kwota 173.395,68 złotych brutto tytułem przedpłaty za towar zakupiony od M. C. wynikającej z wcześniej zawieranych między stronami transakcji, kwota 24.239,90 złotych jako koszt powrotnego transportu wadliwego towaru, kwota 11.245,00 złotych, jako koszt opakowań kartonowych oraz kwota 83.585,75 złotych tytułem utraconych korzyści, albowiem Z. M. sprzedał jedynie część uszkodzonego towaru firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością za kwotę 80.448,00 złotych. Przedmiotowa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt X GC 552/12.

(pozew k. 2-6 w aktach sprawy X GC 552/12)

W odpowiedzi na pozew M. C. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o połączenie sprawy o sygn. akt X GC 503/12 wytoczonej przez nią przeciwko Z. M. ze sprawą X GC 552/12 skierowaną przeciwko niej przez Z. M. - do wspólnego rozpoznania.

(odpowiedź na pozew k. 74-75 w aktach sprawy X GC 552/12)

Obie sprawy o sygn. akt X GC 503/12 oraz X GC 552/12 zostały połączone do wspólnego rozpoznania i prowadzone w dalszym ciągu pod sygn. akt X GC 503/12.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Strony sporu zawarły ustną umowę sprzedaży towaru w postaci owoców agrestu w ramach, której powódka M. C. sprzedawała pozwanemu Z. M. agrest, za który wystawiała faktury pro forma, które pozwany niezwłocznie regulował w formie przedpłaty. Owoce były uprzednio skupowane przez powódkę i dostarczane przez okolicznych rolników uprawiających agrest, a następnie odbierane przez pozwanego w siedzibie powódki. Owoce były pakowane na samochody – chłodnie, które wynajmował pozwany w firmie (...) w Ł.. Przedmiotowy towar pozwany, na mocy umowy z dnia 1 czerwca 2012 roku zawartej przez niego z firmą (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach, zobowiązany był dostarczyć do odbiorcy końcowego firmy (...) z siedzibą w Niemczech. Po dokonaniu ważenia owoców u odbiorcy końcowego, pozwany przekazywał informację o ich wadze powódce, która w oparciu o uzyskane dane dokonywała korekty wyliczonego wynagrodzenia za sprzedany pozwanemu towar i wystawiała faktury vat obejmujące ostateczną kwotę należnego pozwanemu wynagrodzenia za zakupione owoce, z uwzględnieniem ubytków wagowych owoców. Strony nie poczyniły żadnych pisemnych ustaleń w zakresie dotyczących warunków łączącej ich umowy. W aktach sprawy znajduje się jedynie dokument zamówienia z dnia 17 czerwca 2011 roku złożonego u M. C. przez Z. M. na towar w postaci agrestu świeżego, w którym to dokumencie, w uwagach wskazano, że owoce mają być świeże, bez oznak chorób (w szczególności mączniaka), bez oparzeliny słonecznej, zgnicia, towar miał być suchy i bez zanieczyszczeń.

(faktury vat pro forma nr (...), (...), (...), k. 12-13, 18, zeznania świadka R. W. (1) k. 99-101, zeznania świadka R. D. (2) k. 102-104, zeznania pozwanego k. 316, czas nagrania 00:46:12, umowa k. 41 w aktach sprawy X GC 552/12, zamówienie k. 108, zeznania pozwanego k. 316, czas nagrania 00:46:12, list przewozowy CMR k. 24, zeznania świadka J. D. k. 142, zeznania świadka M. M. k. 143-144,)

W dniach 13 i 14 czerwca 2012 roku powódka sprzedała pozwanemu agrest, za co wystawiła pozwanemu dwie faktury vat pro forma nr (...) z dnia 13 czerwca 2012 roku na kwotę 163.800,00 złotych oraz nr (...) z dnia 14 czerwca 2012 roku na kwotę 13.923,00 złotych. Pozwany dokonał zapłaty za otrzymany towar w dniu 13 czerwca w kwocie 163.800,00 złotych oraz w dniu 19 czerwca 2012 roku w kwocie 13.920,00 złotych. Następnie powódka w dniu 13 czerwca 2012 roku wystawiła właściwą fakturę vat nr (...) na kwotę 83.325,06 złotych oraz w dniu 14 czerwca 2012 roku nr (...) na kwotę 92.989,26 złotych.

(faktury vat pro forma k. 12-13, dowód dokonania przelewu k. 14-15, faktura vat nr (...) k. 16, faktura vat nr (...) k. 17)

W dniu 16 czerwca 2012 roku powódka ponownie sprzedała pozwanemu owoce agrestu i wystawiła fakturę vat pro forma nr (...) z dnia 16 czerwca 2012 roku na kwotę 171.990,00 złotych. Pozwany w dniu 19 czerwca 2012 roku zapłacił wskazaną sumę. Następnie w dniu 18 czerwca 2012 roku powódka wystawiła właściwą fakturę vat nr (...) na kwotę 88.452,00 złotych.

(faktura vat pro forma k. 18, dowód dokonania przelewu k. 19-20, faktura vat nr (...) k. 21)

W dniu 19 czerwca 2012 roku powódka sprzedała pozwanemu agrest w łącznej ilości 42.800 kg. Tym razem powódka nie wystawiła faktur vat pro forma ale od razu właściwe faktury vat nr (...) na kwotę 93.366,00 złotych oraz nr (...) na kwotę 85.176,00 złotych. Przedmiotowy towar został załadowany w siedzibie powódki w dniach 18 i 19 czerwca 2012 roku na trzy samochody chłodnie. Jako firmę przewożącą towar wskazano (...) w Ł.. Podczas załadunku towaru było obecny przedstawiciel pozwanego R. D. (2) oraz przedstawiciel strony powodowej R. W. (1). Towar był pakowany w kartony odkryte dostarczone przez pozwanego. Agrest przeznaczony do załadunku znajdował się na podwórzu. Podczas przesypania agrestu w kartony uszkodzone owoce były wyrzucane. Kartony były następnie układane na paletach, wzmacniane paskami i wkładane za pomocą wózków widłowych do samochodów chłodni. Każda paleta była ważona i spisywano ilość towaru. Na przedmiotowy towar nie było dokonanej przedpłaty przez pozwanego. W trakcie

załadunku R. D. (2) stwierdził, że część owoców nie nadaje się do wysyłki i odmówił ich odebrania. Co do pozostałej partii owoców, R. D. (2) nie zgłaszał zastrzeżeń. Zapakowany agrest nie posiadał widocznych oznak zepsucia.

(faktura vat nr (...) k. 22, faktura vat nr (...) k. 23, listy przewozowe CMR k. 35-37, zeznania świadka R. W. k. 99-101, zeznania świadka R. D. k. 101-104, zeznania świadka J. D., k. 142, zeznania świadka M. P. k. 179, czas nagrania 00:11:48)

Ł. J. (1) - kierowca jednego z pojazdów przewożących agrest zeznał, że z miejsca załadunku agrestu, tj. siedziby powódki wyjechał o godzinie 22:00, zaś na miejsce odbioru towaru tj. firmy (...) z siedzibą w Niemczech przyjechał około godziny 13:00 w południe dnia następnego. Na rozładunek kierowca czekał jeszcze kolejny dzień. Kierowca kolejnego pojazdu przewożącego dla pozwanego-powoda wzajemnego agrest, zeznał, że dojechał do siedziby firmy (...) w nocy i na rozładunek czekał około 24 godzin. Po otwarciu samochodów okazało się, że przewożony agrest uległ zepsuciu. Na owocach znajdował się biały nalot, na skutek czego towar nie został odebrany przez odbiorcę końcowego firmę (...).

(dokumentacja fotograficzna k. 46-47, zeznania świadka Ł. J. k. 144, zeznania świadka M. P. k. 179, czas nagrania 0:11:48)

Ostatecznie część przewożonego agrestu pozwany sprzedał P.P.H.U. (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. Dolnej za cenę 84.470,40 złotych.

(faktura vat nr (...) z dnia 25.06.2012r. k. 17)

W piśmie z dnia 22 czerwca 2012 roku kontrahent pozwanego RCTraiding s.r.o. z siedzibą w Czechach dokonał reklamacji dostarczonego przez Z. M. agrestu, wskazując, iż jej podstawą jest niespełnienie wymagań jakościowych, poprzez stwierdzenie w dostarczonych partiach owoców nietypowych zmian enzymatycznych.

(pismo k. 61)

W piśmie z dnia 28 czerwca 2012 roku adresowanym do M. C. pozwany oświadczył, że nie przyjmuje wystawionych przez powódkę faktur vat nr (...), wskazując, iż powodem odmowy przyjęcia jest reklamacja na dostarczony towar oraz jego zwrot.

(pismo k. 52)

Pismem z dnia 5 lipca 2012 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 93.595,32 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za zakupiony w dniach 18 i 19 czerwca 2012 roku agrest, za który powódka wystawiła faktury vat nr (...). M. C. oświadczyła, że podniesiony przez Z. M. w piśmie z dnia 28 czerwca 2012 roku zarzut nie może zostać uwzględniony z uwagi na treść art. 563 § 2 k.c.

(wezwanie przesądowe k. 26)

W odpowiedzi pozwany w piśmie z dnia 11 lipca 2012 roku wskazał, iż brak jest podstaw do nieuwzględnienia przez powódkę reklamacji, ponieważ po stwierdzeniu wad towaru niezwłocznie kilkukrotnie informowano telefonicznie przedstawiciela powódki R. W. (1) o zaistniałej sytuacji. Ponadto pozwany podniósł, że zachodzi domniemanie wady ukrytej towaru, ponieważ przy zachowaniu należytej staranności w zakresie kontroli i przewozu, w czasie jego transportu doszło do nieodwracalnych zmian, co w przypadku braku wad ukrytych nie miało prawa nastąpić.

(pismo k. 44)

W piśmie z dnia 24 lipca 2012 roku skierowanym do powódki, Z. M. oświadczył, iż odstępuje od umowy sprzedaży agrestu z powodu jego złej jakości. Jednocześnie wezwał powódkę do zapłaty w terminie do dnia 30 lipca 2012 roku kwoty 227.528,00 złotych, na co składała się suma 151.221,25 złotych z tytułu kosztów transportu wadliwych partii towaru, kosztów opakowań kartonowych na wadliwe partie towaru, oraz straty wynikającej z różnicy ceny pomiędzy

wskazaną na fakturach wystawionych przez powódkę, a ceną za agrest uzyskaną przez pozwanego po jego obniżonej wartości rynkowej, a także kwota 83.585,00 złotych z tytułu utraconych korzyści z powodu niezrealizowanej umowy zawartej z firmą (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach.

(pismo k. 65)

W wyniku odmowy przyjęcia przez końcowego odbiorcę zakupionego i przewożonego przez pozwanego agrestu, Z. M. był zmuszony do przetransportowania z powrotem do Polski przedmiotowych owoców. Z tytułu świadczonej usługi przewozu, firma (...) obciążyła pozwanego łączną kwotą 9.590,37 złotych netto, firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwotą 8.542,00 złotych netto, zaś SM (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w A. kwotą 6.107,53 złotych netto. Ponadto z tytułu zakupu kartonów służących do załadunku przedmiotowego agrestu pozwany poniósł wydatek w wysokości 17.601,40 złotych netto.

(faktury vat nr (...) k. 18, 20, 22, 24 w aktach sprawy X GC 552/12, faktury vat nr (...) k. 42, 44, 46 w aktach sprawy X GC 552/12)

W sporządzonej na zlecenie Sądu opinii biegły sądowy z zakresu ogrodnictwa i rolnictwa J. S. stwierdził, że znaczna część zakupionych przez pozwanego przewożonych owoców agrestu w czasie ich transportu została zaatakowana pierwotnie przez najgroźniejszą chorobę przechowalniczą o nazwie szara pleśń (B. C.), która może spowodować bardzo szybkie zgnicie owoców. Objawem tej choroby są szare plamy, ogarniające stopniowo cały owoc, powodujące gnicie owoców. Na zaatakowanych owocach tą chorobą można zaobserwować szary pyłący nalot, powstały z zarodników tej choroby. Widoczne na owocach agrestu w przykwiatowej części owocu jasne i brązowe przebarwienia owoców są dowodem na wtórne porażenie owoców agrestu drugą bardzo groźną chorobą grzybową o nazwie P.. Plama gnilna tej choroby jest jasnobrązowa, powodująca, że owoc mięknie i jest bardzo mokry. Stwierdzone zmiany w owocach agrestu w postaci intensywnego zaatakowania owoców przez choroby grzybowe, powodujące ich gnicie, wskazują na to, że owoce nabyte przez pozwanego od powódki w dniach 18 i 19 czerwca 2012 roku nie były odpowiednio przygotowane do transportu przez ich schłodzenie w magazynach do wymagalnej w CMR temperatury +2 stopni C.. Ponadto zmiany na owocach agrestu zostały spowodowane czasem trwania ich transportu oraz dodatkowym czasem oczekiwania na rozładunek, trwającym razem z czasem transportu minimum 39 godzin, przy jednoczesnym braku chłodzenia tego agrestu w transporcie i oczekiwaniu na rozładunek. Dodatkowym czynnikiem, który sprzyjał rozwojowi chorób grzybowych na owocach był czas oczekiwania agrestu od zebrania do załadowania na środki transportowe do Niemiec. Zmiany w stanie owoców nie wynikały natomiast z cech tego agrestu. Na owocach nie wystąpiły żadne nietypowe zmiany enzymatyczne. Brak podstaw do stwierdzenia, aby agrest był spryskiwany środkami chemicznymi mającymi wpływ na jego transport.. Producent agrestu stosując środki chemiczne musi bowiem zastosować odpowiedni okres karencji między ewentualnym spryskiwaniem owoców a ich zbiorem. Ponadto owoc agrestu jest wrażliwy tylko na jedną chorobę – mączniaka objawiającego się tym, że pojawiają się nim czarne duże plamy, a w przedmiotowej sprawie takich objawów przewożone owoce nie wykazywały. Biegły stwierdził ponadto, że nawet w przypadku gdyby owoce były pakowane do kartonów, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, nie w magazynie, lecz na podwórku powódki, ale agregaty chłodzące zamieszczone w pojazdach przewożących owoce doprowadziłyby do ich schłodzenia, a następnie na miejscu odbioru owoców, przez czas oczekiwania na rozładunek, agrest również byłby poddany chłodzeniu, nie doszłoby do jego zepsucia.

(opinia biegłego sądowego k. 243-257, opinia uzupełniająca k. 316, czas nagrania 00:11:31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o treść znajdujących się w aktach sprawy dokumentów, których prawdziwość nie budziła zastrzeżeń, jak również w oparciu o niekwestionowane przez strony zeznania świadków R. W. (1), R. D. (2), J. D. (2), M. M. (2), Ł. J. (1) oraz M. P. (2), co do których, brak było podstaw do odmowy przyznania im waloru wiarygodności oraz w pewnym zakresie w oparciu o zeznania pozwanego.

Ponadto podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie stanowiła opinia biegłego sądowego J. S.. W ocenie sądu opinia sporządzona została w sposób profesjonalny i fachowy oraz merytorycznie poprawny. Biegły w sposób bardzo obszerny i szczegółowy odniósł się do poczynionych przez strony zastrzeżeń, jak również zadawanych pytań dotyczących treści opinii. Biegły w treści opinii zawarł odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w tezie dowodowej postanowienia o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego. Formułując wnioski opinii biegły posiłkował się fachową literaturą, jak również konsultował swoje spostrzeżenia ze specjalistami w dziedzinie uprawy agrestu, co zostało przez biegłego dokładnie opisane w treści opinii. Ostatecznie przedmiotowa opinia nie została przez strony sporu skutecznie zakwestionowana. Strony nie wnosiły bowiem o powołanie innego biegłego, czy sporządzenie przez biegłego J. S. dalszych opinii uzupełniających.

Wszystkie powołane wyżej okoliczności przemawiają zatem za uznaniem opinii biegłego za w pełni wiarygodną i stanowiącą uzasadnioną podstawę, w oparciu o którą Sąd mógł dokonać ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd pominął zeznania świadka R. K., uznając je za zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek stwierdził bowiem, że nie ma wiedzy w zakresie treści postanowień umowy łączącej strony niniejszego sporu. Ponadto zeznania świadka dotyczące daty przyjazdu i rozładunku samochodów przewożących agrest zakupiony przez pozwanego od M. C. były nieprecyzyjne, Świadek nie był w stanie podać konkretnej daty przyjazdu pojazdów jak również okresu oczekiwania na rozładunek. Świadek nie uczestniczył w załadunku owoców w siedzibie powódki, jak również nie był obecny przy jego oględzinach na miejscu rozładunku. Świadek nie mógł zatem opisać stanu owoców z chwili ich pakowania na samochody, jak również momencie dotarcia do odbiorcy końcowego. Z tych względów zeznania świadka R. K. nie wniosły do sprawy żadnych istotnych okoliczności.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim twierdził, że strony zawierając umowę sprzedaży agrestu ustaliły, że owoce mają być uprzednio schłodzone, zaś ocena jakościowa agrestu miała nastąpić u odbiorcy końcowego w Niemczech. Twierdzenia pozwanego pozostają w tej części

w sprzeczności z zeznaniami zarówno świadka R. W. (1) jak i świadka R. D. (2) przedstawiciela pozwanego, obecnego przy załadunku owoców na pojazdy chłodnie. Świadek R. W. (1) stwierdził wprost, że nie było między stronami mowy o tym, że jakość towaru będzie kontrolowana przez odbiorcę końcowego w Niemczech i od tego pozwany będzie uzależniał zapłatę za zakupiony towar. Obaj świadkowie zgodnie zeznali natomiast, iż przy odbiorze agrestu u powódki wystawiana był faktura pro forma, która następnie była korygowana do wagi owoców stwierdzonej u odbiorcy końcowego. Świadek R. D. (2) w żadnym miejscu swoich zeznań nie wskazał, na to aby rozliczenie za owoce między stronami było również uzależnione od oceny jakościowej owoców przez odbiorcę końcowego. Ponadto powyższe twierdzenia pozwanego nie znajdują potwierdzenia w treści jedyne istniejącego dokumentu sporządzonego w formie pisemnej, a dotyczącego sprzedaży agrestu przez M. C. Z. M. – zamówienia z dnia 17 czerwca 2011 roku. Treść przedmiotowego dokumentu nie zawiera żadnych postanowień, że kontrola jakości zakupionego towaru będzie dokonywana dopiero przez odbiorcę końcowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż strony sporu łączyła umowa sprzedaży uregulowana w art. 535 k.c. zgodnie, z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Brak przy tym podstaw do uznania za słuszne twierdzenia pozwanego, że zawartą przez strony umową była umowa dostawy. Stosownie bowiem do treści przepisu art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W doktrynie wskazuje się, że umowny obowiązek wytworzenia rzeczy, będących przedmiotem świadczenia dostawcy, przesądza nie tylko o tym, że powinny to być rzeczy przyszłe, jeszcze niewyprodukowane w chwili zawierania umowy, ale i o tym, że nie mogą one zostać wyprodukowane przez inną osobę niż dostawca. (tak Cz. Żuławska

[w:] G. Bieniek, H. Ciepła, S. Dmowski Komentarz do Kodeksu cywilnego, Lexis Nexis, wyd. 9) Istnieje również odmienny pogląd, zgodnie, z którym strony mogą ustalić w umowie dostawy zakres dopuszczalnego posługiwania się osobami trzecimi przy wykonywaniu dostawy, wskazując jednocześnie konkretne podmioty (osoby trzecie), które będą wykonywać poszczególne elementy przedmiotu dostawy. Za zgodą odbiorcy dostawca może także powierzyć wykonanie przedmiotu dostawy innemu podmiotowi w całości lub w części także w trakcie wykonywania umowy. Nie wydaje się natomiast, by możliwość taka istniała przy wyraźnym sprzeciwie odbiorcy lub pomimo jego odmiennej woli, nawet jeżeli względy ekonomiczne czy celowościowe za tym przemawiają. Stąd też dostawca, chcąc powierzyć wykonanie przedmiotu dostawy lub poszczególnych jego elementów osobie trzeciej, powinien przynajmniej poinformować o tym fakcie odbiorcę, a w razie jego sprzeciwu powierzenie takie nie może mieć miejsca. (tak E. Niezbecka Komentarz do art. 605 kodeksu cywilnego, Lex)

Na gruncie niniejszej sprawy zebrany materiał dowodowy, wskazuje na to, że przedmiotem umowy zawartej między stronami była jedynie sprzedaż przez powódkę pozwanemu owoców agrestu. Zarówno treść zeznań świadka R. W. (3), jak i R. D. (2) wskazuje na to, że agrest był każdorazowo zamawiany przez pozwanego drogą telefoniczną z podaniem ilości owoców. Zgodnie z zawartą umową powódka nie była zatem zobowiązana do dostarczania w częściach lub okresowo określonej partii owoców, co mogłoby przemawiać za uznaniem łączącego strony stosunku prawnego za umowę dostawy. Strony nie czyniły przy tym żadnych ustaleń, aby owoce były wyhodowane osobiście przez powódkę. Powódka nie informowała przy tym pozwanego o źródle pochodzenia owoców, tym bardziej nie zabiegała o wyrażenie przez pozwanego zgody na dostarczenie owoców przez współpracujących z nią producentów. Jedynym obowiązkiem powódki wynikającym z łączącej strony umowy było przeniesienie na własność Z. M. owoców agrestu w zamówionej przez niego ilości. Brak również jakiegokolwiek wzmianki o pochodzeniu owoców, czy ich wytwórcach w treści zamówienia z dnia 17 czerwca 2011 roku stanowiącego jedyny pisemny dokument wskazujący na rodzaj zamawianego przez pozwanego towaru w ramach łączących strony relacji handlowych.

W świetle powyższych okoliczności niewątpliwym jest, że strony sporu łączyła umowa sprzedaży. Zgodnie z przedmiotową umową powódka w dniu 19 czerwca 2012 roku sprzedała pozwanemu towar w postaci owoców agrestu, a następnie wystawiła Z. M. fakturę vat nr (...) na kwotę 93.366,00 złotych oraz fakturę vat nr (...) na kwotę 85.176,00 złotych. Pozwany odebrał towar, jednakże nie uregulował należności wynikających ze wskazanych faktur vat. Pozwany nie dopełnił zatem podstawowego obowiązku jaki na nim ciążył w związku z zawarciem z M. C. umowy sprzedaży, w postaci uiszczenia ceny za zakupiony towar.

Pozwany odmówił zapłaty za zakupiony u powódki towar powołując się na jego złą jakość oraz reklamację złożoną wobec niego przez jego kontrahenta firmę (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach w piśmie z dnia 22 czerwca 2012 roku. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego stanowisko pozwanego nie znajduje uzasadnienia.

Stosownie do treści przepisu art. 556 § 1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojnia za wady fizyczne). Zgodnie zaś z art. 563 § 2 k.c. przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później – jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu.

Używając w art. 563 § 2 k.c. niedookreślonego zwrotu „niezwłocznie” ustawodawca pozostawił organowi orzekającemu swobodę dokonania oceny, czy w okolicznościach konkretnej sprawy zawiadomienie sprzedawcy o wadzie rzeczy nastąpiło bez nieuzasadnionej zwłoki. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2008 roku, sygn. akt V CSK 410/07, Lex nr 457907).

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań świadków R. W. (1), R. D. (2) oraz M. P. (2) agrest sprzedany przez powódkę Z. M. był pakowany w kartony, a następnie układany na paletach w podstawionych

samochodach w obecności przedstawiciela pozwanego R. D. (2). R. D. (2) nie zgłaszał żadnych uwag, co do owoców, które były przez niego odebrane i ładowane do transportu. Partia owoców, co do których R. D. (2) miał zastrzeżenia nie została przez niego odebrana, zaś powódka dostarczyła nową partię, którą R. D. (2) uznał za nadającą się do transportu. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka M. P. (2) – kierowcy jednego z pojazdów przewożących agrest, pakowane do samochodu owoce wyglądały zdrowo i ładnie i nikt nie miał do nich zastrzeżeń. Świadek zeznał przy tym, że osoba, która kupowała agrest, stwierdziła w jego obecności, że „towar był piękny”. Brak zatem dowodów na to, aby w momencie dokonywania załadunku agrestu w siedzibie powódki, owoce posiadały jakiegokolwiek wady zmniejszające ich użyteczność.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie wynika, że pozwany na wady w zakupionym od M. C. agrestie powołał się dopiero w piśmie z dnia 28 czerwca 2012 roku, w treści którego odmówił przyjęcia i zapłaty wystawionych przez powódkę faktur vat za zakupiony towar. Nie można zatem uznać, że dochował warunków skorzystania z uprawnień z rękojmi za wady fizyczne rzeczy, w postaci niezwłocznego poinformowania powódki o wykryciu wad. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z obowiązującym do dnia 5 marca 2003 roku rozporządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 14 września 19780 roku w sprawie ustalania terminów zawiadamiania o wadach fizycznych artykułów żywnościowych, kupujący był zobowiązany zawiadomić sprzedawcę o wadzie towaru w postaci owoców i warzyw nietrwałych niezwłocznie po wykryciu wady, a najpóźniej w dniu ich wydania. Pomimo tego, że powołany akt prawny nie może być podstawą orzekania w niniejszym postępowaniu, stanowi jednakże istotną pomoc w interpretacji pojęcia „niezwłocznie” przewidzianego w przepisie art. 563 § 2 k.c. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zatem termin na złożenie przez pozwanego zawiadomienia o wadach zakupionego u M. C. agrestu, jako towaru narażonego na szybkie zepsucie, upłynął w dniu jego odebrania, tj. w dniu pakowania i przygotowania do transportu. Tymczasem w dacie załadunku owoców pozwany działający przez swojego przedstawiciela R. D. (2), obecnego podczas pakowania owoców, nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w odebranym towarze.

Zgodnie ze sporządzoną na zlecenie Sądu opinią biegłego sądowego J. S. na przyczynę zepsucia się przedmiotowych owoców agrestu w trakcie ich transportu do odbiorcy końcowego złożyło się kilka elementów. Mianowicie w pierwszej kolejności owoce nie były odpowiednio przygotowane przez powódkę do transportu z uwagi na brak ich uprzedniego schłodzenia. Ponadto agrest był nieprawidłowo przewożony, bez odpowiedniego chłodzenia zarówno w trakcie samego transportu, jak i w czasie oczekiwania na rozładunek w siedzibie odbiorcy końcowego. Jednocześnie biegły stwierdził, że w sytuacji gdyby nawet owoce nie były prawidłowo schłodzone przez powódkę przed przystąpieniem do ich pakowania na samochody ale zostały poddane chłodzeniu w trakcie całego transportu, jak również w oczekiwaniu na rozładunek, nie uległyby zepsuciu.

Jak wynika tymczasem z zebranego w sprawie materiału dowodowego przedstawiciel pozwanego był obecny przy pakowaniu owoców w siedzibie powódki, a zatem widział w jakich warunkach jest pakowany towar, jednakże nie zgłosił w tym zakresie żadnych zastrzeżeń. Co więcej to pozwany zajmował się transportem owoców do siedziby odbiorcy końcowego firmy (...) w Niemczech, zaś powódka nie miała żadnego wpływu na sposób ich przewozu. Z tych względów brak podstaw do przypisania powódce odpowiedzialności za stan owoców w chwili ich rozładunku. Zgodnie bowiem z art. 559 k.c. sprzedawca nie jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które powstały po przejściu niebezpieczeństwa na kupującego, chyba, że wady wynikły z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej. Tymczasem w treści sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegły sądowy stwierdził, że zmiany w stanie owoców nie wynikały z cech tego agrestu. Na owocach nie wystąpiły żadne nietypowe zmiany enzymatyczne. Ponadto zdaniem biegłego brak podstaw do stwierdzenia, aby agrest był spryskiwany środkami chemicznymi mającymi wpływ na jego transport, gdyż producent agrestu stosując środki chemiczne musi zastosować odpowiedni okres karencji między ewentualnym spryskiwaniem owoców a ich zbiorem. Stąd wbrew twierdzeniu pozwanego brak również podstaw do przyjęcia istnienia ewentualnych wad ukrytych w zakupionym agrestie. (art. 564 k.c.)

W świetle powyższego roszczenie M. C. o zapłatę ceny za sprzedany Z. M. towar, wynikającej z faktury vat nr (...) oraz faktury nr (...) zasługuje na uwzględnienie.

Ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentach w postaci dowodów dokonywanych przez pozwanego wpłat na poczet zakupionego towaru wynika, że Z. M. uiścił na rzecz M. C. łącznie kwotę 349.710,00 złotych. Powódka po dokonaniu korekty kwot wskazanych na fakturach pro forma, wystawiła Z. M. z tytułu sprzedaży agrestu właściwe faktury vat na łączną sumę 443.308,32 złotych. Do zapłaty na rzecz powódki pozostała zatem kwota 93.598,32 złote. Z uwagi na fakt, iż Sąd nie mógł orzec ponad żądanie (art. 321 k.p.c.) zasądził od Z. M. na rzecz M. C. żadaną w pozwie kwotę 93.595,32 złotych.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia następnego po dniu otrzymania przez Z. M. niezapłaconych faktur vat nr (...), tj. od dnia 29 czerwca 2012 roku. Sąd przyjął bowiem, że najwcześniejszym terminem, w którym pozwany odebrał przedmiotowe faktury był dzień sporządzenia pisma z dnia 28 czerwca 2012 roku,

w którym pozwany odmówił zapłaty należności wskazanej na powyższych fakturach.

W konsekwencji Sąd oddalił żądanie M. C. zasądzenia odsetek za okres od dnia 20 czerwca 2012 roku do dnia 28 czerwca 2012 roku, jako bezzasadne.

Mając na względzie treść poczynionych przez Sąd rozważań

w zakresie przyczyn zepsucia się owoców agrestu zakupionego przez pozwanego i odmowy jego odbioru przez firmę (...) w Niemczech, Sąd oddalił powództwo Z. M. przeciwko M. C., którego podstawą prawną stanowił przepis art. 566 § 1 k.c., jako nieuzasadnione.

Jak już zostało wskazane wyżej, w dniu dokonania przez Z. M. zakupu agrestu, owoce były w bardzo dobrym stanie i odpowiadały warunkom zawartej przez strony sporu umowy sprzedaży. Obecny przy odbiorze i załadunku owoców przedstawiciel Z. M. R. D. (2) nie zgłaszał uwag, co do jakości zakupionego towaru. Ponadto z opinii biegłego sądowego J. S. wynika, że agrest uległ zepsuciu z powodu nieprawidłowości w jego transporcie zarówno podczas samej jazdy, jak i w czasie oczekiwania na rozładunek. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że do obowiązków M. C. nie należała organizacja transportu owoców

i nie odpowiadała ona za warunki przewozu agrestu. Z tych przyczyn brak podstaw do przypisania M. C. winy za stan owoców istniejący w dacie ich dostarczenia do końcowego odbiorcy firmy (...) w Niemczech. Stwierdzić bowiem należy, że M. C. wywiązała się z obowiązków nałożonych na nią na mocy zawartej przez strony sporu umowy sprzedaży. M. C. sprzedała Z. M. towar w postaci owoców agrestu w zamówionej przez niego ilości, który został odebrany przez niego bez zastrzeżeń, co do jakości owoców. W związku z powyższym roszczenie Z. M. przeciwko M. C. o zapłatę kwoty 212.018,33 złotych, z tytułu poniesionej przez Z. M. szkody oraz utraty spodziewanych korzyści, w związku z odmową przyjęcia owoców agrestu przez ich odbiorcę firmę (...) w Niemczech, nie znajduje uzasadnienia. Z tych względów Sąd oddalił powództwo Z. M. przeciwko M. C..

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. z uwzględnieniem zasady

odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając je w obu połączonych sprawach w całości od Z. M., jako przegrywającego spór w obu sprawach.

W sprawie z powództwa M. C. przeciwko Z. M. na koszty procesu powódki złożyły się koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w wysokości 4.680,00 złotych, oraz koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.600,00 złotych (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu {Dz. U. z 2013r. poz. 461 j.t.}), oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

W sprawie z powództwa Z. M. przeciwko M. C. koszty procesu poniesione przez M. C. stanowiła kwota 7.200,00 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu {Dz. U. z 2013r. poz. 461 j.t.} oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 16,00 złotych.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167 poz. 1398) Sąd obciążył Z. M. obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi poniesionych w toku postępowania wydatków w kwocie 10.948,47 złotych, na która to sumę złożył się koszt opinii biegłego sądowego w kwocie 10.736,19 złotych oraz koszt wynagrodzenia tłumacza przysięgłego w kwocie 212,28 złotych.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron 2014-07-17